

195.IL.06

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a fost sesizat de Activitatea de Control Fiscal prin adresa nr./1.08.2006,cu privire la contestatia formulata de **S.A. V** .

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin **Decizia de impunere nr./29.06.2006 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala , emisa de Activitatea de Control Fiscal prin care s-au stabilit obligatii fiscale in suma de lei ce reprezinta :**

- T.V.A.= lei;
- Majorari de intirziere= lei;
- Dobinzi= lei
- Penalitati= lei.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut la art. 177 din O.G. nr. 92/2003 (R)(A) privind Codul de procedura fiscala.

Directia Generala a Finantelor Publice Ialomita prin biroul solutionarea contestatiilor, constatind ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 din O.G. nr. 92/2003 (R)(A) privind Codul de procedura fiscala, este competenta sa solutioneze prezenta contestatie.

I.-S.A VOINTA O contesta masurile dispuse prin Decizia de impunere nr. /29.06.2006 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala intrucit considera ca nu i se poate impune sa inregistreze taxa pe valoare adaugata colectata pentru drepturile cuvenite asociatiilor pe baza art. 130 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, deoarece activitatea societatii se realizeaza pe baza Legii nr. 36/1991 si nu pe baza unui contract de schimb realizat intre asociati si societate.

Relatia asociatilor cu societatea agricola este reglementata strict prin Legea societatilor agricole nr. 36/1991 ce statuteaza contractul de societate agricola si nu printr-un contract de schimb asa cum este interpretat prin Decizia de impunere nr. /29.06.2006 .

Astfel, conform legii societatilor agricole asociatii se organizeaza si isi lucreaza in comun pamintul, obtinind roadele ce li se cuvin de pe acesta.

Dreptul de proprietate asupra pamintului le ramine acestora (asociatilor) si nu se tranfera acest drept de proprietate societatii agricole infiintate.

Mai mult, asociatii se folosesc si isi muncesc impreuna pamintul netransmitind dreptul de folosinta al acestuia.

Astfel, considera ca nu se intrunesc conditiile necesare existentei schimbului intre transmiterea dreptului de folosinta de catre asociati si primirea de bunuri de catre asociati.

Contestatoarea sustine ca asociatii isi iau dreptul in natura sau in bani de pe pamintul lor, conform hotaririi adunarii generale a asociatilor , fara transferarea dreptului de proprietate in schimbul altor drepturi.

Pe baza celor de mai sus, considera abuziva decizia organului fiscal abilitat de a impune inregistrarea taxei pe valoare adaugata colectata pe baza art. 130 din Legea nr. 571/2003.

De asemenea societatea agricola V considera aceasta interpretare ca fiind o interpretare arbitrara al Cap. II art. 3 lit.b. privind certitudinea impunerii :

" impozitele si taxele se bazeaza pe urmatoarele principii
 b)-certitudinea impunerii, prin elaborarea de Norme juridice clare ,care sa nu conduca la interpretari arbitrare ,....., acestia sa poata urmari si intelege sarcina fiscala ce le revine, precum si sa poata determina influenta deciziilor lor de management financiar

asupra sarcinilor fiscale ".

Astfel , neexistind conditiile privind existenta schimbului;nu exista o livrare de bunuri efectuata cu plata , atunci aceasta operatiune de primirea roadelor(a bunurilor) de catre membrii asociati ai societatii agricole _ nu poate fi plasata in sfera de achitare a taxei pe valoare adaugata.

Conform Titlului VII Cap. II. Pct.1 al (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 : " pentru a se cuprinde in sfera de aplicare a taxei pe valoare adaugata, livrarile de bunuri si / sau prestarile de servicii trebuie sa fie efectuate cu plata. Aceasta conditie implica existenta unei legaturi directe intre operatiune si contrapartida obtinuta.Pentru a se determina daca o operatiune poate fi plasata in sferara de aplicare a taxei poe valoare adaugata trebuie ca aceasta sa aduca un avantaj clientului si pretul sa fie in legatura cu avantajul primit".

Societatea considera ca asociatul nu poate fi asimilat unui client, si nu exista nici un avantaj obtinut de catre una din parti:asociati sau societate agricola.

Pentru aceste considerente ,S.C. VOINTA O considera ca nu exista in cadrul Legii 571/2003 un articol care sa faca referire la obligativitatea societatii de a colecta T.V.A. , tinind cont si de CAP.I art.1. al(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care specifica : " Contribuabilii care trebuie sa plateasca aceste impozite si taxe".

II.-Activitatea de Control Fiscal din cadrul D.G.F.P. in urma actiunii de control fiscal efectuat in perioada 12-13 .06.2006 - 19-28.06.2006 in vederea respectarii legislatiei fiscale si contabile, a stabilit diferente la obligatiile de plata , precum si accesoriilor acestora,

Conform Deciziei de impunere nr. /29.06.2006, urmare Raportului de inspectie fiscala s-a stabilit in sarcina S.C. VOINTA O suma totala de lei compusa din :

- diferenta T.V.A. = lei;
- majorari intirziere T.V.A. = lei;
- dobinzi T.V.A. = lei
- penalitati intirziere= lei.

Diferenta de T.V.A. de plata in suma de lei stabilita la verificare provine din :

- lei RON reprezinta T.V.A. colectata pentru bunurile in natura ridicate de asociati si pe baza de borderou din societate in perioada 01.10.2004 -31.03.2006 .

Prin Hotarirea Adunarii Generale din anii 2004 si 2005 s-a stabilit ca o parte din productia agricola obtinuta sa fie valorificata, din care se vor achita drepturile in bani asociatilor,iar restul sumelor obtinute se vor utiliza pentru desfasurarea activitatii societatii agricole si o parte din productie va fi livrata sub forma de bunuri in natura asociatilor.

In perioada 1.10.2004 -31.03.2006 asociatii au ridicat din societate bunuri in natura in suma totala de lei RON.

In conformitate cu prevederile art. 126 al(1) din Legea nr. 571/2003 ,cu modificarile si completarile ulterioare se cuprind in sfera de aplicare a taxei pe valoare adaugata operatiunile care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

- a)-constituie livrare de bunuri sau prestare de servicii efectuate cu plata;
- b)-locul de livrare al bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi in Romania;
- c)-livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizata de o persoana impozabila astfel cum este definita la art. 127 al(1) ;
- d)- livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor sa rezulte din una din activitatile economice prevazute la art. 127 al(2).

Este considerata persoana impozabila potrivit prevederilor art. 127 al(1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si complerarile ulterioare , orice persoana care desfasoara ,de o maniera independenta si indiferent de loc activitati economice de natura celor prevazute la al(2) oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activitati.

In cadrul activitatilor economice conform prevederilor art. 127 al(2) din Legea nr. 571/2003 , cu modificarile si completariile ulterioare se cuprind activitatile producatorilor, comerciantilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitatile extractive, agricole si activitaile profesiilor libere sau asimilate acestora.

De asemenea ,constituie activitate economice exploatarea bunurilor corporale sau necorporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Din cadrul legislativ mentionat mai sus rezulta ca societatile agricole sunt considerate din punct de vedere al T.V. A persoane impozabile iar predarea produselor agricole in schimbul folosintei pamintului, constituie un schimb care implica o prestare de servicii pentru o livrare de bunuri in care fiecare persoana impozabila a efectuat o livrare de bunuri sau o prestare de bunuri cu plata potrivit art. 130 din Legea nr. 571/2003 , cu modificarile si completariile ulterioare.

Predarea produselor agricole persoanelor fizice, membrii asociati in societatile agricole infiintate in baza Legii nr. 36/1991 pentru pamintul adus in folosinta acestora,constituie din punct de vedere al T.V.A. o livrare de bunuri cu plata.

La control s-a colectat T.V.A. in suma de lei in conformitate cu art. 126 al(1) si art. 130 din Legea nr. 571/2003 , cu modificarile si completariile ulterioare.

-lei reprezinta T.V.A. colectata declarata in mod eronat de societate in luna octombrie si noiembrie 2004 .S-a incalcat prevederile art. 80 al(3) din O.G. nr. 92/2003, ® (A).

Pentru diferentele constatate s-au calculat accesorii :

-art. 115 din O.G. nr. 92/2003 ® dobinzi in suma de lei;

-art. 121 din O.G. nr. 92/2003 ® penalitati in suma de lei;

-art. 116 din O.G. nr. 92/2003 ® majorari in suma de lei

Fata de cele prezentate organul de inspectie fiscala propune respingerea contestatiei impotriva masurilor dispuse in Decizia de impunere nr. /29.06.2006.

III.-Luind in considerare constatariile organului de control ,motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de control se retin urmatoarele .

Cauza supusa solutionarii Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului este de a stabili legalitatea masurilor organelor de inspectie fiscala,care au dispus petitionarei colectarea taxei pe valoare adaugata aferenta produselor acordate membrilor asociati in schimbul subscrierii dreptului de folosinta asupra terenului agricol, in conditiile in care aceasta considera operatiunea in cauza drept neimpozabila.

A.-Cu privire la legalitatea masurilor de obligare la plata a taxei pe valoare adaugata in cuantumul contestat.

In fapt -pe perioada supusa verificarii, respectiv 01.10.2004 - 31.03.2006 asociatii au ridicat din societate bunuri in natura, produse rezultate din exploatarea terenului acestora , in schimbul dreptului de folosinta fara insa a considera aceasta operatiune impozabila si care sa intre in sfera de aplicare a taxei pe valoare adaugata.

Organul de inspectie fiscala a stabilit ca agentul economic avea obligatia de a colecta taxa pe valoare adaugata aferenta produselor acordate membrilor asociati, in acest sens calculandu-i o diferenta de T.V.A. in cuantum total de lei aferente unei baze impozabile in suma de lei.

In drept- cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 126 al(1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

Al(1) " Taxa pe valoare adaugata este un impozit indirect care se datoreaza bugetului de stat. Prezenta lege stabileste regulile referitoare la taxa pe valoare adaugata.

Al(2) - secuprind in sfera de aplicare a taxei pe valoare adaugata operatiunile care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii :

a)_ sa constituie o livrare de bunuri , o prestare de servicii efectuate cu plata sau o operatiune asimilata acestora;

b)- sa fie efectuate de persoane impozabile, astfel cum sunt definite la art. 2 al(1) ;

c)_ sa rezulte din una din activitatile economice prevazute la art. 2 al(2) .

Al(3)- Prin operatiuni cu plata se intelege obligativitatea existentei unei legaturi directe intre operatiunea efectuata si contrapartida obtinuta."

Art. 130 din Legea nr. 571/2003 stipuleaza : " In cazul unei operatiuni care implica o livrare de bunuri si /sau o prestare de servicii in schimbul unei livrari de bunuri si/sau prestari de servicii, fiecare persoana impozabila se considera ca a efectuat o livrare de bunuri si/sau o prestare de servicii cu plata ".

Aceste reglementari sunt coroborate cu prevederile art. 5, art.6 si art. 8 din Legea nr. 36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura care precizeaza : " **Art. 5 -Societatea agricola este o societate de tip privat cu capital variabil si un numar nelimitat si variabil de asociati, avind ca obiect exploatarea agricola a pamintului, uneltelor, animalelor si altor mijloace aduse in societate precum si realizarea de investitii de interes agricol.Exploatarea agricola poate consta din :organizarea si efectuarea de livrari agricole si imbunatatiri funciare, utilizarea de masini si instalatii, aprovizionarea , prelucrarea si valorificarea produselor agricole si neagricole si alte asemenea activitati{.....}**"

Art. 6 "Unelte agricole si alte utilaje, mijloacele materiale si banaesti, precum si animalele pot fi aduse in societate ,in proprietatea sau numai in folosinta acesteia , dupa caz.Terenurile agricolae se aduc numai in folosinta societatii, asociatii pastrindu-si dreptul de proprietate asupra acestora.

La intrarea in societatea agricola,bunurile mobile si imobile precum si animalele se vor evalua pentru a se determina partile sociale subscrise pe fiecare membru asociat {.....}"

Art. 8 " Prin statut se vor determina conditiile pentru admiterea asociatilor in societate, numarul minim de asociati care nu poate fi mai mic de 10 ,capitalul social format din parti sociale de egala valoare a caror marime nu poate fi mai mica de 10.000 lei fiecare, numarul de parti sociale pe care il poate avea un asociat , modul de evaluare al partilor sociale in cazului aportului in natura, inclusiv a folosintei pamintului ".

Astfel din actele normative citate anterior se retine ca acordarea produselor agricole membrilor asociati in schimbul subscrierii dreptului de folosinta asupra terenului agricol intra in sfera de aplicare a taxei pe valoare adaugata, avinduse in vedere faptul ca persoana juridica platitoare pe taxa pe valoare adaugata, pentru desfasurarea activitatii de productie agricola a efectuat diverse aprovizionari ,pentru care pe baza de documente legale si-a exercitat dreptul de deducere a T.V.A. iar productia realizata a fost valorificata atit prin vinzarea la terti, operatiune pentru care a colectat T.V.A. cit si prin acordarea in natura a drepturilor cuvenite asociatilor.

De asemenea se retine ca cele doua operatiuni, acordarea de produse si

serviciul de punere la dispozitie a terenului agricol se inregistreaza in contabilitatea societatii separat.

Organul de solutionare a contestatiei retine in conformitate cu prevederile legale in materie fiscala citate in cuprinsul deciziei si in vigoare la data producerii fenomenului economic, produsele livrate membrilor asociati reprezinta o operatiune impozabila, fapt pentru care acest capat de cerere urmeaza a fi respins ca neintemeiat.

In ceea ce priveste contestarea sumelor de lei majorari intirziere, lei dobinzi lei penalitati de intirziere aferente debitului contestat , organul de solutionarea a contestatiilor retine ca stabilirea acestora in sarcina petentei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Intrucit in sarcina petentei au fost retinute ca fiind datorat debitul de natura taxei pe valoare adaugata, acesta datoreaza si dobinzile si penalitatile aferente calculate de inspectorii fiscali.

Cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala care precizeaza: dispozitii generale privind dobinzile si penalitatile de intirziere.

Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobinzi si penalitati de intirziere.

Art. 115 -dobinzi

Al(1) " Dobinzile se calculeaza pentru fiecare zi , incepind cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pina la data stingerii sumei datorate inclusiv".

Art. 121 -Penalitati de intirziere

Al(1) "- Plata cu intirziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intirziere de 0,5 % pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intirziere ,incepind cu data de intii a lunii urmatoare scadentei acestora pina la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de intirziere nu inlatura obligatia de plata a dobinzilor ".

Organul de solutionarea a contestatiilor retine ca in cazul in care orice suma reprezentind o obligatie fiscala nu este platita la data stabilita prin actele normative, contribuabilul este obligat sa plateasca si sumele accesorii debitului pentru perioada cuprinsa intre termenul de plata prevazut de lege si data la care obligatia fiscala este achitata.

Urmare celor mentionate mai sus si acest capat de cererre urmeaza a fi respins ca neintemeiat.

Pentru considentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art.126 al(1), al(2) si al(3), art.130 din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, art. 5, art.6, art. 8 din Legea nr. 36 /1991 , art. 114, art. 115 al(1) si art.121 al(1) , coroborate cu art.175 , 180 si art. 186 al (1) din O.G. nr. 92/2003(R)(A) privind Codul de procedura fiscala.

Directorul Executiv al Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului

;

D E C I D E :

Art.1.-Respingerea in totalitate a contestatiei pentru suma de RON reprezentind:

- T.V.A. -suma de lei;**
- Majorari de intirziere -suma de lei;**
- Dobinzi- lei**
- Penalitati- lei.**

Art.2.- Prezenta decizie poate fi atacata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul .

DIRECTOR EXECUTIV ,

Dănuț Ioan Drobotă

SEF BIROU CONTESTATII

Raluca Bratcovschi

M.S./4 exp.